Szalay László Pál

Örökségünk ápolása

Bányászünnep Telkibányán

Volt idő, hogy Telkibányán minden a bányászat körül forgott, ma mégsem természetes, hogy a szánkra vegyük a szűkös, levegőtlen és fénytelen járatok harcosainak nevét. Nem lehetünk szenvtelenek, érzéketlenek az iránt a történelmi tény iránt, hogy Telkibánya egykori aranybányászata országos presztízst, rangot adott a településnek. Mi több, a mai Telkibánya ezeken a sziklákon, meredélyeken, erdőségekben, patakpartokon edződött életerőtől vált azzá, ami. A régi dicsőség hevülete mára egyre több szívet kezdett el melengetni, ami abból is jól lemérhető, hogy idén, sorozatban a 3. alkalommal rendezte meg a falu, többszörös összefogás eredményeként a Bányásznapot.

2019. szeptember 1-én messzi vidékekről érkező, bányász-egyenruhában pompázó, zászlókat lobogtató sokadalom vette körbe a Vártemplomot, amelynek harangjai ünnepi istentiszteletre hívogattak. A kürtszóra bevonuló sereglet a kincs és szív kapcsolatáról hallott igehirdetést Szalay László Pál református lelkésztől, aki három Aranyvárost mutatott be a jelenlévőknek. Telkibányát, amely ma is kincsekkel rendelkezik. Dánielné Lengyel Laura Aranyvárosát, ahol mindenkinek a szíve helyett egy aranyrög volt. Végül pedig a mennyei Jeruzsálemet, melynek utcái aranyból, épületei drágakövekből állnak. A jézusi Hegyi beszéd tanításával zárta gondolatit: „Mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is.”

Ez követően Kassai Zoltán, a település polgármestere köszöntötte az egybegyűlteket és felkérte dr. Hörcsik Richárdot, a térség országgyűlési képviselőjét, hogy ossza meg gondolatait. A Képviselő úr hangsúlyozta Telkibánya jelentőségét, méghozzá, hogy mit a következménye annak, hogy itt aranybányászat volt, később kőedény gyár létesült, és most a turizmus van felfutóban. Azt a 750 évet nem lehet semmissé tenni, amiközben különleges eljárásokat dolgoztak ki, hatalmas erőfeszítéseket tettek, ettől nem csak a környezet és a körülmények változtak meg, hanem az emberek is. Beszédében kitért az aranybányászati látogatóközpont fejlesztéséről, ami látása szerint jó úton halad a megvalósulás felé.

Az ünnepi istentisztelet után a résztvevőket a templomtól lármafa hívogatta a bányászsírkertbe. A bányászsírok megkoszorúzása a helyi lelkiásztor igei elmélkedésével kezdődött, majd a Telkibányai Férfi Dalárda énekelte az *„Ímhol a föld alá megyünk"* kezdetű bányászdalt. Azután következett a jelenlévő bányászszervezetek és bányásztelepülések koszorúzása. Így tisztelegtek a két évvel ezelőtt rehabilitált bányászsírok előtt: Rozsnyó polgármestere: Domik Mihály, Csucsom polgármestere: Alexander Szőllős, Libetbánya polgármestere: Pavel Zajac, a Felső-Magyarországi bányavárosok megjelent küldöttei: Igló, Szomolnok, Rozsnyó, Gölnicbánya, Rudabánya, Jászó, a Bányászati és Kohászati Egyesület Miskolci delegációja, a Szent Borbála Akadémiai Bizottság küldötte, Benke Tamás bányamérnök, valamint a pálházai perlitbánya követsége. A koszorúzást követően Werner Norbert bányamérnök, a Szlovákiai Bányász Hagyományőrző Egyesület elnöke emelkedett szólásra. Kiemelte a jelentőségét, hogy az 1487-ben Kassán megalakult Felső-magyarországi Bányavárosok Szövetsége újra együtt mozdul, közösen ünnepel. Továbbá méltatta azt az erőfeszítést, amit Telkibánya tesz a bányászhagyományok életben tartásáért.

A bányászhimnusz eléneklése után az ünnepi sokadalom zászlós felvonulással sétált át az Ósva-völgynek nevezett, Kossuth Lajos utcán található új turisztikai látványossághoz. Benke István ny. bányamérnök, aki ennek a fejlesztésnek a megálmodója volt, elmondta a geológiai jelentőségét a régiek által csak *Kőaljai kiskútnak* nevezett képződménynek. Megmagyarázva, hogy nem a kút gejzír, hanem az a földtani jelenség, aminek következtében ez a sziklaképződmény kialakult. Elárulta azt is, hogy korábban a forrásból feltörő langyos vízre népfürdő is telepedett, az akkoriban itt található mocsaras részen. A felújított kutat Hörcsik Richárd képviselő, Hulják Péter erdészeti igazgató és Kassai Zoltán polgármester leplezték le. Végül a polgármester felsorolta mindazokat, akik eszmei, anyagi, erkölcsi, fizikai segítséggel vették ki a részüket a munkálatokban. Az elvégzett feladatok nem csak a kút felújítására terjedtek ki, de két honos állatnak, egy hiúznak és egy muflonnak a pannóját kihelyezték a sziklára, továbbá rendezték a kút környékét. A Gejzírkút átadását az erdészhimnusz eléneklése zárta.

A bányásznapi ünnepség következő felvonása a Művelődési Házban megrendezett festészeti kiállítás volt. A Zempléni Rajztanárok Alkotóköre már második alkalommal tart tábort, és hoz létre kiállítást Telkibányán. A tárlat megnyitást Szalay László Pál lelkipásztor végezte, aki az alkotás és az alkotó viszonyát a *„tükör által homályosan"* és *„színről színre"* bibliai fogalmak alapján elemezte. A megnyitó után a résztvevők

terített asztalokhoz ültek és közösen fogyasztották el az ebédet. Eközben a különböző bányászati delegációk szakmai egyeztetésre vonultak vissza. A III. Telkibányai Bányásznap megmutatta, hogy az Önkormányzat, az Aranygombos Többcélú Közhasznú Egyesület, a Telkibányai Ipartörténeti Gyűjtemény Alapítvány, a Telkibányai Református Egyházközség és a jószándékú emberek együttműködése, milyen eredményre képes. Ahogy köszöntötték egymást a résztvevők érkezésükkor, úgy is búcsúztak egymástól a mielőbbi viszontlátást remélve: Áldást, békességet! Jó szerencsét!